అవసరం అయితే దానికి ఖర్చు పెడుతున్నాము అని చెప్పారు. అప్పుడు భగవాన్ దగ్గరకు వెళ్ళి నేను ఇలా ఇచ్చాను, నా ఉద్దేశ్యం నెరవేరటం లేదు అని చెప్పాడు. అసలు నీవు రెండు వేల రూపాయలు ఇవ్వటం కంటే ఇవ్వకుండా ఉంటే బాగుండును అన్నారు. నీవు ఇచ్చేసి ఊరుకుంటే బాగుండును వారి అవసరానికి ఖర్చు పెట్టుకొంటారు. రెండు వేల రూపాయల బత్తాయిలు నేను ఎలా తినగలను. ఇటువంటి దానాలు ఎప్పుడు చేయకు. ఇటువంటి దానాల వలన నీ మనస్సు నశించదు, నీ మనస్సు పెరుగుతుంది అని చెప్పారు. నీవు చేసే దానం మనో నాశనానికి ఉపయోగపడాలి. నీకు సంబంధించినంత వరకు ఇలా కండిషన్ పెట్టేటట్లు అయితే దానం చేయటం మానేయి అని భగవాన్ చెప్పారు. ఇటువంటి గొడవలు జపయజ్ఞంలో ఉండవు. జపయజ్ఞం ఎంతకాలం చేయాలి అంటే మందులు ఎంత కాలం వాడాలి అని డాక్టరును అడిగితే రోగం తగ్గేవరకు వాడమని చెపుతాడు, అలాగే నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తాలుక ఎరుక నీకు కలిగేవరకు నీవు జపం విడిచిపెట్టవద్దు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 12-02-07, కాపవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

భౌతికంగా మనం చిన్న పని చేసినా భక్తిభావనతో, అంకితభావంతో చేయాలి. జీవితంలో క్రమశిక్షణ ముఖ్యం. ద్వేషం, ఇష్టం పెట్టుకొంటే క్రమశిక్షణ రాదు. మనిషి అయిన తరువాత ఎప్పడైనా ద్వేషం రావచ్చు దానిని దులుపేసుకోవాలి, లేకపోతే అది మనలను పీడించేస్తుంది. ఎవరిని చూసి ద్వేషపడినా, అసూయపడినా మనకు వచ్చేది నష్టమేకాని లాభం ఏమీ లేదు. నీవు ద్వేషం పెట్టుకొని ఉద్రేకంతో ఒకవేళ మంచిపని చేసినా అది కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతుంది. మనం మంచి పని చేయటమే కాదు సహృదయంతో చేస్తే అది సమాజానికి ఉపయోగపడుతుంది. అనుకూలపరిస్థితులు వచ్చినప్పడు పొంగిపోతూ, ప్రతికూల పరిస్థితులు వచ్చినప్పడు కృంగిపోతూ ఉంటే నీవు మనస్సు యొక్క పరిధినిదాటి వెళ్ళలేవు. అందుచేత ఎప్పటికప్పడు మనస్సును బేలెన్స్ చేసుకొంటూ ఉండాలి. మీ ఇంట్లో పదిమంది ఉన్నారు అనుకో వారు పదిరకాలుగా ఉంటారు, నీవు వారిని ఫాలో అవ్వవద్దు. ఎవరో అహంకారంతో చెప్పిన మాటలు, ఇష్టం లేక చెప్పిన మాటలు భుజాన వేసుకొని తిరగవద్దు. శాస్త్రాన్ని ప్రమాణంగా పెట్టుకొని జీవించు. ఈశ్వరుని దయ లేకుండా మనం దేనిని పొందలేము. అయితే మనం నేర్చుకొన్న విద్యను మనం సంపాదించిన డబ్బును, భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సమాజానికి ఉపయోగిస్తూ ఉంటే మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము. మీరు ఏమనుకొంటున్నారు అంటే జపం చేస్తే సరిపోతుంది, ధ్యానం చేస్తే సరిపోతుంది అనుకొంటున్నారు. అలా సరిపోదు. మనం

సంపాదించిన దానిని సమాజానికి ఉపయోగించలేకపోతూఉంటే ఎక్కడో మనస్సులో లోపం ఉంది అని అర్థం, ఆ లోపాన్ని సరిచేసుకోవాలి. మనస్సులో ఉన్న లోపాన్ని సరిచూసుకొంటే ప్రాక్టికాలిటీ వస్తుంది.

మనం ఏదైనా పని ప్రేమతో ఎక్కువ కాలం చేయగలము కాని ద్వేషంతో చేయలేము. మన బిహేవియర్ ఇంపెర్సనల్‌గా ఉండాలి. వ్యక్తి భావన పెట్టుకొంటే అభయస్థితిని పొందలేము. మాటలో, చేతలో, ఆలోచనలో మేగ్జిమమ్ వ్యక్తిభావనను తగ్గించుకొంటూ రావాలి. చేసేపని బాగుందా లేదా అనేది ముఖ్యం కాని ఆ పని చేసేవాడు తెరమీద కనబడనక్కరలేదు. పాత్రధారులు వేరు, సూత్రధారులు వేరు. సినిమాలో మనకు యాక్టర్స్ కనబడతారు, ఆ యాక్టర్స్ బాగా చేయటానికి డైరెక్టర్ కారణం, ఆయన మనకు కనబడడు. పాత్రధారి మనకు కనిపిస్తాడు కాని సూత్రధారి మనకు కనబడడు. మన ద్వారా ఏవైనా మంచి పనులు జరుగుతూ ఉంటే అవి మనం చేసినట్లు కాదు, అంతా భగవంతుడిదే, మనం వూరికే తెరమీద బొమ్మలం మాత్రమే, ఆడించేవాడు భగవంతుడే. మనం సూత్రధారులం కాదు, పాత్రధారులం మాత్రమే. మనం భగవద్గీతను రోజూ అధ్యయనం చేయాలి. అలా అధ్యయనం చేస్తూ ఉంటే కొంతకాలానికి మీకు అర్థమవుతుంది. మనకు బాగా ఆకలిగా ఉంది అనుకోండి, ఎంతోకొంత తినకుండా ఉండలేము. జీర్ణమైన అన్నం మన శరీరాన్ని ఎలా సుఖపెడుతుందో, ఎలా శక్తిని ఇస్తుందో అలాగ భగవద్గీత మనకు అర్థమవుతూ ఉంటే మనకు సుఖము, శాంతి కలగటమే కాదు దానిని ఆచరించకుండా మీరు ఉండలేరు. మీరు ఆచరించాలని ఆచరించరు. ఆచరించకుండా ఉండలేరు కాబట్టి ఆచరిస్తారు. ముందు మనం స్లోగా అధ్యయనం చేయాలి తరువాత అర్థం చేసుకోవాలి. అప్పుడు దానిని ఆచరించాలనే బుద్ధి కలుగుతుంది, ఎప్పుడైతే ఆచరించాలనే బుద్ధి కలిగిందో, ఎప్పుడైతే పరమాత్మ చెప్పినట్లుగా జీవిస్తున్నారో ఈ జీవుడికి, ఈశ్వరుడికి ఉన్న బేధం రాలిపోతుంది, అభేదస్థితి, అభయస్థితిని పొందుతారు. లోకానికి సంబంధించిన ఏ సంతోషాలు మనం జుర్రుకొన్నా భవిష్యత్‌లో అది దుఃఖంగా మారుతుంది. బాహ్యంగా మీకు ఏదైనా లాభం వచ్చింది అనుకోండి తాత్కాలికంగా సంతోషం వచ్చినా ఇది అంతా దుఃఖంగా మారిపోతుంది. స్వార్థం ఉన్నవాడికంటే స్వార్థం లేనివాడు ఈ సృష్టిలో ఎక్కువ లాభం పొందుతాడు. స్వార్థాన్ని విడిచిపెట్టి చూస్తే అది మీకు తెలుస్తుంది. స్వార్థం ఉన్నవాడికి ఇది తెలియదు అందుచేత వాడు స్వార్థాన్ని విడిచిపెట్టలేడు. ఈ సృష్టికి కంట్రోలర్ ఒకడు ఉన్నాడు, వాడే యజమాని, వాడే ఈశ్వరుడు, వాడే సూత్రధారుడు మనం పాత్రధారులం. ఆడించేవాడు ఏ మనిషిని ఎక్కడ ఉంచాలో, ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో అన్నీ వాడే చూసుకొంటాడు. ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏమీ

జరగటానికి వీలు లేదు, జరగదు. ఈ సృష్టికి యజమానులం మనం కాదు, మనం మధ్యలో వచ్చాము, మధ్యలో వెళ్ళి పోతాము, ఈ సృష్టి ఎప్పడూ ఉంటుంది. మన పాత్రను మనం జాగ్రత్తగా పోషించుకొని వెళ్ళిపోతే సరిపోతుంది.

బట్టల మీద దుమ్ము దులుపుకొన్నట్లు ద్వేషం వచ్చినప్పడు దులుపుకొంటూ ఉండాలి. అలా దులుపుకోకపోతే పోస్టుకార్డు మీద ముద్రలు వేసినట్లు, మన మనస్సు మీద ముద్రలు పడిపోతాయి. ఆ ముద్రలను చెరుపుకొని బయటకు రావటం చాలా కష్టం. రోగం దీర్ఘం అయ్యే కొలది అందులో నుండి బయటకు రావటం చాలాకష్టం అవుతుంది. సంతోషం, దుఃఖం ఇవి అన్నీ నీ మనస్సు కల్పించిన గొడవలు. మనస్సు కల్పించిన విషయాలు అన్నింటిని విడిచిపెట్టుకొంటూ రావాలి. మన శరీరానికి అనారోగ్యం వస్తే ఎలా బాగుచేసుకొంటామో అలాగ మనస్సును బాగుచేసుకోవాలి. మనస్సు సరిగా లేకపోతే, మనస్సు కంట్రోల్‌లో లేకపోతే మనం పాడైపోతాము. నీవు వేరు, నేను వేరు, వాడు ధనవంతుడు, వీడు పేదవాడు, వాడు ఎక్కువ, వీడు తక్కువ ఈ పెంట అంతా మనస్సులో ఉంది. మనస్సు అణగితే ఏమీ లేదు. నీ మనస్సును నిగ్రహించుకోకపోతే నీవు వెయ్యి కోట్లు సంపాదించుకొన్నా ప్రయోజనం సున్నా. చనిపోయిన తరువాత నీ మనస్సు నీ కూడా వస్తుంది. కాని వెయ్యి కోట్లు నీ కూడా రావు. చనిపోయిన తరువాత మన కూడా వచ్చే మనస్సును బాగుచేసుకోవ టానికి మనం ఏమీ ప్రయత్నం చేయటం లేదు. దానికి కారణం మనకు శ్రవణం లేదు, మననం లేదు, జిజ్ఞాస లేదు, లోకంలో సర్వసాధారణంగా డబ్బు ఉన్నవారిని, అధికారం ఉన్నవారిని అందరూ పొగుడుతూ ఉంటారు, వారి అవసరం ఎప్పడైనా వస్తుందని వారిని విమర్శించరు, వారిచుట్టూ తిరుగుతారు. దానివలన ఏమీ రాదు, పైగా మీ మనస్సు పొల్యూట్ అయిపోతుంది. వారితో మాట్లాడకూడదు అని కాదు మనం మనంగా ఉండాలి అవసరం అయితే మాట్లాడ వచ్చు. మనస్సును ఎక్కువగా బాహ్యముఖానికి వెళ్ళనివ్వకూడదు. మనస్సును ఎక్కువకాలం హృదయంలో ఉంచగలిగితే అది నశిస్తుంది, దానికి సత్వగుణం అవసరం. మనం బంగారం కొనాలంటే డబ్బు అవసరం అలాగే మనస్సును హృదయంలో నిలబెట్టి ఉంచాలంటే సత్వగుణం ఉండాలి. సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చేస్తే ఇంట్లో పేచీలు తగ్గుతాయి, సమాజంలో గొడవలు తగ్గుతాయి. మనకు స్నేహితులు, విరోధులు కనబడతారు కాని సత్వగుణం ఉన్నవాడికి స్నేహితులు, విరోధులు కనబడరు. ఎవడైనా ఉపకారం చేస్తే దేవుడు వాడిచేత చేయించాడు, ఎవడైనా అపకారం చేస్తే దేవుడు వాడిచేత చేయించాడు అని అనుకొంటాడు, వ్యక్తిగతంగా ఏమీ వాడు ఉద్రేకపడడు, వాడి చైతన్య స్థాయిని పోషించుకొంటూ ఉంటాడు.

మనం బాగుపడాలంటే ఒకటి ఆలోచన, రెండు సబ్జక్టు అంతేగాని ఏమీ డీవియేషన్

ఉండకూడదు. నీకు నచ్చిన మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి, అందులో డీపెన్ అవ్వాలి. కొంతమంది వారికి సబ్జక్టు తెలియకపోయినా, తెలుసున్నట్లుగా నటిస్తారు, అది చాలా ప్రమాదం. ఏ విషయం అయినా మనకు ఎంతవరకు తెలుసు, ఎంతవరకు తెలియదు ఆ నిర్ధారణ ముఖ్యం. నీవు మంచి మనస్సుతో మాట్లాడు, చిన్న పని అయినా మంచి మనస్సుతో చెయ్యి, దీనికి ఏమీ పెట్టుబడి లేదు. నీవు ఆలోచించు ఇతరులను ఆలోచనాపరులను చేయి. నీవు ఉద్రేకపడకు, ఇతరులు ఉద్రేకపడేటట్లు చేయకు. మీరు ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు చదువుతున్నారు, నీ చదువును ఎంతోకొంత సమాజానికి ఎందుకు ఉపయోగించవు, సమాజానికి ఉపయోగిస్తేనే నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి పొందటానికి సహకారం అందుతుంది. శాస్త్రప్రకారం మనం జీవించటం నేర్చుకోవాలి. మన డ్యూటీ మనం శ్రద్ధగా చేయాలి. ఇప్పడు ప్రపంచ పరిస్థితి ఎలాగ ఉంది అంటే మన డ్యూటీ మనం చేయటానికి సన్మానాల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాము. ఇంట్లో వంట వండటం మన డ్యూటీ. నేను రోజు వంట వండుతున్నాను, నన్ను ఎవరూ పొగడటం లేదు అంటే దానికి అర్థం ఏమిటి? మన పని మనం చేసుకోవటానికి సన్మానాలు చేయాలా, ఇలా అలవాటు పడిపోయి మనకు పాడుబుద్ధి వచ్చేస్తోంది. మనం ప్రశాంతంగా, నిర్మలంగా మన డ్యూటీ మనం చేసుకోవాలి. అలా చేస్తూ ఉంటే మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది, అది హృదయంలో ఐక్యమవుతుంది, ఆత్మాకారం చెందుతుంది.

మనందరం పాడైపోవటానికి కారణం కుటుంబపరంగా, సమాజపరంగా గుర్తింపులు కోరుకొంటాము. మనలను ఎవరూ గుర్తించకుండా ఉంటే మంచిది, గుర్తింపు వలన చాలా చెడ్డ ఉంది. మనకు ఏది మంచిది కాదో దానిని మనం కోరుకొంటున్నాము. జీవలక్షణాలను తగ్గించుకోవటానికే పూజ, జపం, ధ్యానం, విచారణ. జీవలక్షణాలు నశిస్తేనే ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఈ లోకంతోగాని, పరలోకంతోగాని, జన్మలతోగాని, పుణ్యపాపాలతోగాని, రాగద్వేషాలతోగాని సంబంధం లేకుండా నీ హృదయంలో ఒక వస్తువు ఉంది. అదే సత్యం, అదే ఆనందం, అదే ఉండటం. దాని తాలుక ఎరుక నీకు కలుగజేయటమే గురువు చేసే ముఖ్యమైన పని. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. మనస్సుకు బలం లేకపోవటం వలన ఏదో ఒక ఆకర్షణలో పడిపోతూ ఉంటుంది. ఏక వస్తువును చింతించటం వలన, సత్పురుషుల సహవాసం వలన, మహాత్ముల మాటలను శ్రవణం చేయటం, మననం చేయటం వలన, జపధ్యానముల వలన, విచారణ వలన మనస్సుకు బలం వస్తుంది. మీకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా రోజూ నేను ఎవడను అనే పుస్తకం చదవండి. అది ఎండిపోయిన తాటిరొట్టిలాగ ఉంటుంది. అందులో చెట్నీ, సాంబారు,

నెయ్యి ఏమీ ఉండవు. నేను ఎవడను అనే పుస్తకం చదువుతూ ఉంటే తాటిరొట్టి తిన్నట్లుగా ఉంటుంది, అయినా కొంత హితవు చేసుకొని చదవండి. మీరు భగవద్గీత చదువుతూ ఉంటే ఆ వాక్యం మీకు ఇష్టం లేనప్పుడు అది అబద్ధం అని మీకు అనిపిస్తుంది, మీలో ఉన్న అజ్ఞానం వలన అలా మీకు అనిపిస్తుంది. దాని తాలుక మొట్టికాయలు తిన్నప్పుడు కృష్ణుడు ఎంత యదార్థం చెప్పాడో అప్పుడు మీకు తెలుస్తుంది. మీరు ఎవరికోసం అయితే జీవిస్తున్నారో, ఎవరికోసం అయితే సంపాదిస్తున్నారో వారే మొట్టికాయలు మొడతారు. గీతలో మాటలు మీకు అర్థమవ్వటంకోసం మీచేత మొట్టికాయలు తినిపిస్తాడు. ఈ జీవుడిని దేవుడుగా చేయటానికే మొట్టికాయలు మొడతాడు. జీవితంలో నీకు ఎటువంటి సంఘటనలు జరిగినా మిమ్మల్ని మరింత పవిత్రులుగా చేయటానికే, అది ఈశ్వరుని ప్రణాళిక.

నీమాటల ద్వారాగాని, పనుల ద్వారాగాని దొంగ నేనును పెంచుకోవద్దు. దొంగ నేనును పెంచుకొంటే నీ హృదయంలో ఉన్న నిజమైన నేను నీకు తెలియదు. హృదయం యొక్క లోతులు పెంచుకోవాలి. లోతులేని మనుషులకు జ్ఞానం రాదు. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే మనం గెడ్డపారకోసం వారి ఇంటికి వెళితే ఇస్తానని చెప్పరు, ఇవ్వనని చెప్పరు, అప్పుడేమి జరిగింది అంటే అని మొదలుపెట్టి ఏదో చెపుతూ ఉంటారు, చివరకు మనకు విసుగు వచ్చి బయటకు వచ్చేయాలి. ఇవి అన్నీ కుయుక్తులు, కుతంత్రాలు. ఇటువంటి మనుషులను రంపం పెట్టి కోసేసినా జ్ఞానం రాదు. ఔనంటే ఔను అనిచెప్ప, కాదంటే కాదని చెప్ప తప్ప లేదు. ఈ రెండింటిని కాదని ఏదో తలక్రిందులుగా మాట్లాడితే అక్కడ మాయ ఉన్నట్లు గుర్తు. కపటం ఉన్నవాడికి ఎవడికి జ్ఞానం రాదు. ఈ దేహం చనిపోతే తల్లి ఎవరో, తండ్రి ఎవరో, మిత్రుడు ఎవరో, శత్రువు ఎవరో ఇవి అన్నీ దేహానికి సంబంధించిన గొడవలు. కాని గురువుతో ఉన్న అనుబంధం జన్మాంతర అనుబంధం. ఏదైతే నీచేత పొందింపచేయాలో, నీ జీవితాన్ని ఎక్కడ మలుపు తిప్పాలో, నీలో ఉన్న బలహీనతలను ఎప్పుడు బయట లాగి ఎలా కాల్చి బూడిద చేయాలో ఇది అంతా గురువు చూసుకొంటాడు. గురువు అనే వేటగాడు నీ అహంభావన అనే జంతువును చంపటానికి ప్రతి జన్మలోనూ నిన్ను వెంటాడుతూ ఉంటాడు. వాడి పని పూర్తి అయ్యేవరకు నిన్ను విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు, లోపల ఉన్న చీకటిని పోగొట్టేవాడు గురువు. నీలో ఉన్న అజ్ఞానం అనే చీకటిని పోగొట్టే బాధ్యత తన మీద వేసుకొన్నాడు, నీవు గుర్తించినా గుర్తించకపోయినా, ఈ జన్మలో కాదు రాబోయే జన్మలో అయినా తన పని పూర్తి అయ్యే వరకు నిన్ను వెంటాడతాడు. గురువు యొక్క అనుగ్రహం నీ ఇంద్రియాలకు అందదు, నీ మనస్సుకు అందదు అందుచేత లేదని అనుకొంటావు. నీవు లేదని అనుకున్నప్పుడు కూడా ఆయన ఏమీ అనుకోడు, ఆయన పని

ఏదో ఆయన చేసుకొంటూపోతాడు. ఒక మనిషి అహంకారం లేకుండా పనిచేస్తే వాడు చేసిన చేయనివాడితో సమానము. మనస్సు హృదయంలో ఉంచాలనుకొంటున్నాను కాని ఉంచలేకపోతున్నాను అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. దానికి కారణం ఏదో సంస్కారం, ఏదో వాసన, ఏదో అలవాటు నీ మనస్సును బయటికి లాగేస్తుంది. అలవాట్ల యొక్క వేగం ఒక్కసారిగా తగ్గదు. నీవు అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే అభ్యాసం వలన, వైరాగ్యం వలన నీ మనస్సు హృదయంలో నిలబడుతుంది. నీకు ఏ బలహీనత అయితే ఉందో ఆ బలహీనత లేనివారితో సహవాసం చేయటం వలన అది నీకు ప్లస్‌పాయింట్ అవుతుంది. మీకు చదువు బాగా రావాలనుకొన్నప్పడు మీకంటే బాగా చదువుకొన్నవారితో, మీకంటే బుద్ధిమంతులతో స్నేహం చేస్తూ ఉంటే అది అంతా మీకు వచ్చేస్తుంది. వైరాగ్యం ఉంటే మనస్సు యొక్క చాపల్యం తగ్గిపోతుంది. మనకు ఎక్కడా ఇష్టం, అయిష్టం లేకపోతే మనస్సుకు చాపల్యం లేదు. గురువు పనిచేస్తాడు కాని సైలెంట్‌గా చేస్తాడు. గురువు ద్వారా నీకు వచ్చే ఉపకారం నీకు తెలియాలని ఆయన అనుకోడు, అలా అనుకొంటే వాడు గురువు కాదు.

భగవంతుడియందు నీ మనస్సు నిలబడకుండా బాహ్యానికి వచ్చేస్తూ ఉంటే ఏ కారణం వలన వస్తోందో చూసుకో. ఏ కారణం వలన మనస్సుకు చాపల్యం వస్తోందో ఆ కారణంపోతే నీకు చాపల్యం తగ్గిపోతుంది. నీ మనస్సు అటు, ఇటు చలిస్తోంది అనుకో, ఎందుకు చలిస్తోంది అంటే అక్కడ ఇష్టం అయినా ఉండాలి, అయిష్టం అయినా ఉండాలి. ఇష్టం ఉన్న చోట కోరిక ఉంటుంది, అయిష్టం ఉన్న చోట కోపం ఉంటుంది. ఇది కోరిక, ఇది కోపం అని మీకు తెలియదు. నీ శరీరం చనిపోకముందే కోరిక యొక్క వేగాన్ని, కోపం యొక్క వేగాన్ని నిగ్రహించుకో, అప్పడు నీవు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందుతావు. కోరిక, కోపం ఇవి రెండూ కల్మషాన్ని తీసుకొని వస్తాయి, ఈ రెండూ మైనస్ చేస్తే కల్మషం లేదు. లోపల కల్మషం లేని స్థితి వస్తేనే కదా నీకు శాంతి స్థానం దొరికేది. సాధనాస్థితిలో ఉన్నప్పడు మీ మనస్సు బయటకు వెళు తోందా, హృదయం వైపుకు వెళుతోందా అని చూసుకొంటూ ఉండాలి. దేహాభిమానం ఉంటే లోపల, బయట అది లేకపోతే బయట లేదు లోపల లేదు. మనకు దేహాభిమానం ఉంది కాబట్టి మనస్సు హృదయం వైపుకు వెళ్ళేటట్లు ప్రయత్నం చేసుకోవాలి. మనస్సును ఉపసంహరించండి. మీరు మనస్సును ఉపసంహరిస్తూ ఉంటే ఎవరైనా పొగిడినా, ఎవరైనా విమర్శించినా మరల మనస్సు బయటకు వచ్చేస్తుంది. నీకు ఉద్రేకం ఉంది అని తెలియజెప్పటానికే భగవంతుడు వాడిచేత విమర్శింపచేస్తాడు. ఉదయం ఎ.సి. గదిలో కూర్చొని కాఫీ త్రాగి, పరిస్థితులు అన్నీమనకు అనుకూలంగా ఉన్నప్పడు జ్ఞానం వచ్చేసింది అని మనకు అనిపిస్తుంది, అదొక రకమైన మాయ. నీకు రాలేదు అని తెలియటానికే భగవంతుడు కొన్ని

సంఘటనలు క్రియేట్ చేస్తాడు. గురువు యొక్క దయ లేకుండా ఒక్క అలవాటులోనుండి కూడా నీవు బయటకు రాలేవు. ప్రపంచం అద్దంలాంటిది. నీలోని బలహీనతలను ప్రపంచం చూపిస్తుంది. వాటిలోనుండి విడుదలపొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఎక్కడైతే భగవంతుడు ఉన్నాడో అక్కడ ఎక్కువ సేపు ఉండగలిగితే నీ మనస్సులో ఉన్న దోషాలు, పునర్జన్మ కారణాలు ఒక్కోటి బయటకు పోతాయి. శరీరంలో ఉన్న రోగకారణాలు అన్నీ పోయిన తరువాత శరీరానికి ఆరోగ్యం ఎలా వస్తుందో, అలాగే మనస్సులో ఉన్న అశాంతి, దుఃఖ కారణాలు అన్నీ బయటకు పోతే మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది, మనస్సు నిర్మలం అవుతుంది, నిశ్చలం అవుతుంది. నిశ్చలమైన మనస్సు, నిర్మలమైన మనస్సు ఆత్మాకారం చెందుతుంది.

ఈ లోకంలో గొప్పలు సాధించాలి అని అనుకొంటే మనస్సు లోపలకు వెళ్లదు. నీవు బాగుపడాలి అనుకొన్నప్పుడు అన్నం తినేటప్పుడు తాలింపు ముక్కలను ఎలా తీసి ప్రక్కన పెడతామో అలాగ ఈ ప్రపంచాన్ని తీసి ప్రక్కన పెట్టు. లోకానికి దగ్గరగా ఉన్నవాడు భగవంతుడికి దూరమవుతాడు. ఇప్పుడు నేను పుస్తకాన్ని పట్టుకొన్నాను. దీనిని వదిలేస్తే కిందపడమని పుస్తకానికి చెప్పనక్కరలేదు, అదే కింద పడిపోతుంది. అలాగే నీ మనస్సు ఎప్పుడైతే నిర్మలం అయిందో, నిశ్చలం అయిందో, పవిత్రం అయిందో అప్పుడు నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా గంతులు వేసుకొంటూ నీ హృదయంలో పడిపోతుంది. నీకు ఇబ్బంది కలిగించే ఆలోచనలు, మీకు అశాంతిని తీసుకొని వచ్చే అలవాట్లు ఏమైనా ఉంటే వీటిలోనుండి బయటకు రాలేము ఏమో అని కంగారు పడవద్దు. మీరు సాధన చేయగా చేయగా, సత్కర్మ చేయగా చేయగా, భగవంతుడిని స్మరించగా స్మరించగా క్రమేపి అలవాట్ల యొక్క వేగం తగ్గిపోతుంది, గురువు అనుగ్రహం వలన వాటంతట అవే రాలిపోతాయి. పూర్వజన్మలో సాధన చేసి ఉంటే హృదయంలో ఏదో ఉంది, ఏదో ఉంది అది మనకు అనుభవంలోనికి రావటం లేదు అని కొంచెం, కొంచెంగా తెలుస్తూ ఉంటుంది. నీలో ఉన్న వ్యక్తిభావన, బలహీనతలు పూర్తిగా కాలి బూడిద అయితేగాని హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు స్పష్టంగా గోచరం కాదు. మీ లోపల ఉన్న బలహీనతలు మీకు తెలియవు. మేము బుద్ధిమంతులం, జ్ఞానానికి జానెడు దూరంలో ఉన్నాము అని మీకు అనిపిస్తుంది. గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే మీలో ఉన్న వాసనలను కెలికి మీ బుర్రలోనికి తీసుకొని వచ్చి ఆ వాసనలు ఎంత లోతుగా ఉన్నాయో, ఎంత బలంగా ఉన్నాయో మీకు చూపిస్తాడు. ఆ వాసనను తొలగించుకునే శక్తిని నీకు ఇచ్చి, వాటిని తొలగించుకోవాలనే బుద్ధిని నీకు కలుగజేసి, ఆ వాసనను బయటకు లాగి కాల్చి బూడిద చేస్తాడు, నిన్ను జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు, వాడు గురువు. ఆయన నిర్మాణాత్మకంగా పని చేస్తాడు. రమణస్వామి అరుణాచలం ఆయన

అంతట ఆయన రాలేదు. నీవు యోగిలాగ కనిపిస్తున్నావు, నీబోటివాడికి ఇంటి దగ్గర పని ఏముంది, ఎక్కడికైనా పోరాదా అని అన్నగారు అంటాడు. ఎక్కడికి పోవాలి అప్పుడు లోపల నుండి అరుణాచలం అని స్ఫురణ వచ్చింది. మహాప్రవాహంలో గడ్డిపరక ఎంత వేగంగా కొట్టుకొని వస్తుందో అంత వేగంగా అరుణాచలం వచ్చి పడ్డాడు. ఉదయం సూర్యుడు నెమ్మది నెమ్మదిగా పైకి వస్తూ ఉంటే చీకటి తగ్గిపోతూ ఉంటుంది. అలాగే మీ లోపల చైతన్యస్థాయి పెరిగేకొలది మీలో ఉన్న అజ్ఞానం, దేహబుద్ధి తరిగిపోతూ ఉంటుంది. దేహప్రారబ్ధమును బట్టి ఏమైనా రావచ్చు కాని వాటిని నిగ్రహించుకోవాలి, బయట ఉన్న వస్తువులు ముఖ్యం కాదు, మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. మన జీవిత విధానం ఎలా ఉండాలి అంటే ఈ ప్రపంచంలోనికి మనం వచ్చి వెళ్ళిపోయిన జాడ కూడా తెలియకూడదు, అంత సైలెంట్‌గా చేసుకొని వెళ్ళాలి. అనుకరణ వద్దు, అనుకరణ పిరికి వాని లక్షణం. నీవు పొరపాట్లు చేసినా నాకు ఇష్టమే కాని నీవు నీవులాగ ఉండు. నీవు నీవులాగ బతికితే దేవుడిని తెలుసుకోవటానికి దారి కనిపిస్తుంది అన్నాడు వివేకానంద. కృత్రిమంగా జీవించ వద్దు, దాని వలన బంధం పెరుగుతుంది.

పొయ్యిలో ఎండు కట్టెలు పెడితే తొందరగా అంటుకొంటాయి, తడిసిన కట్టె స్లోగా అంటుకొంటుంది. అలాగే మీలో కొంతమందికి వాసనలు తొందరగా పోతాయి, కొంతమందికి తొందరగాపోవు. వారికి ఎందుకు తొందరగా పోయాయి, నాకు ఎందుకు తొందరగా పోవటంలేదు అని అనుకోవద్దు. వారు పూర్వజన్మలో ఆ వాసనలు తొలగించుకోవటానికి ఎంత కృషి చేసారో మనకు కనబడదు. పూర్వజన్మలో చేసుకొని వచ్చారు కాబట్టి వారికి వాసన తొందరగా భస్మం అయిపోతుంది. మీరు ఇప్పుడే మొదలు పెట్టారు అందుచేత వాసన పోవటానికి కొంత టైము పట్టవచ్చు. వారికి తొందరగా పోయినాయి, నా అలవాట్లు తొందరగా పోవటం లేదు అని పోల్చుకొని అశాంతి తెచ్చుకోవద్దు. మీరు మీరుగా ఉండండి, మీ పద్ధతిలో మీరు సాధన చేసుకోండి. సాధన చేసే కొలది ఆ వాసన ఎంత లోతులలో ఉందో మీకు తెలుస్తుంది, ప్రయత్నం చేయనివాడికి ఏమీ తెలియదు. ప్రతీ స్వీట్‌లోను పంచదార ఎలా ఉంటుందో అలాగే జ్ఞాని మాట్లాడే ప్రతిమాటలోను కరుణ ఉంటుంది, ఆ మాట దేవుడై ఉన్నది. మీకు ఆలోచనే ప్రధానం. మీరు అలాగ ఉండాలని, ఇలాగ ఉండాలని అనుకోవద్దు. అదీ బంధమే, ఇదీ బంధమే. మీరు మీరుగా ఉండటానికి ప్రయత్నం చేయండి, మీ ఆలోచనలో, అలవాట్లలో పొరపాట్లు ఉంటే అవి పోవని భయపడవద్దు. మీరు సాధన ప్రారంభించండి. మీరు చేస్తున్న ప్రయత్నం గురువు అనుగ్రహంగా మారిపోతుంది. మీ వాసన మీకు బరువైన రాయిలాగ కనిపించవచ్చు కాని గురువుకు అది రాయి కాదు

నలుసుతో సమానము. ఎర్రచీమను తీసి బయటపడేసినట్లు నీలో ఉన్న వాసనలు అనే బండరాళ్ళను కూడా బయటపడేస్తాడు, గురువు అనుగ్రహంలో అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి. మీరు బాహ్యమైన గొడవలకు ఎంత ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నారో, మరణానంతరం మీ కూడా వచ్చే మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి అంతకంటే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇవ్వండి. మీరు లోకంలో ఎన్ని సాధించినా అన్నింటికంటే మీ మనస్సును నిగ్రహించు కోవటం చాలా ముఖ్యం. శరీరానికి రోగం వస్తే ఎలా బాగుచేసుకొంటున్నామో అలాగే మనస్సును బాగు చేసుకో. మనస్సు పవిత్రం అయ్యేకొలది, ఏకాగ్రం అయ్యేకొలది దానంతట అదే సహజంగా హృదయం అనే గూటిలో పడిపోతుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 18-03-07, పాలకొల్లు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మీరు ఏరంగంలో పనిచేస్తున్నప్పటికి, మీరు నాస్తికులైనా ఆస్తికులైనా మీ శరీరంలో ఉన్న ప్రాణం బయటకు పోయేవరకు యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనం యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే మనం పవిత్రులం అవుతాము, బుద్ధి సూక్ష్మత వస్తుంది, ఆ రోజుకారోజు వైజర్‌గా, ప్యూరర్‌గా జీవించగలుగుతాము. మనం ఇతరుల క్షేమం కోసం పనిచేయటంలో మన క్షేమం కూడా ఉంది. మనం ఏ పని చేసినా అది త్యాగ భావనతో చేస్తే అది యజ్ఞంతో సమానము. మనలో ఉన్న మైనస్ పాయింట్ ఏమిటి అంటే మీ శరీరానికి ఈ జబ్బు ఉంది, ఈ మందులు వాడండి అని డాక్టరు చెపితే నమ్ముతాము, ఆ మందులు వాడతాము కాని భగవంతుడు మన ఇన్నర్‌లైఫ్ గురించి చెపితే, మనం ఆధ్యాత్మికంగా ఎలా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, హృదయం యొక్క లోతులు ఎలా పెరుగుతాయి అని చెపితే భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు మనం నమ్మము. డాక్టరు చెప్పిన మాటయందు ఉన్న విశ్వాసం కూడా భగవంతుడి యందు మనకు లేదు. దానికి కారణం మనకు పుణ్యబలం లేదు. డాక్టరుగారు చెప్పేది అది నేర్చుకొన్న విద్య. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వాంతర్యామి. ప్రతీ దేశానికి రాజ్యాంగం ఎలా ఉంటుందో అలాగే మనకు కనిపిస్తున్న ఈ సృష్టినంతను నడపటానికి కొన్ని సూత్రాలు ఉన్నాయి. ఆ సూత్రాలను బట్టి ఈ సృష్టిని నడిపే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు, వాడే ఈశ్వరుడు. ఈ జీవకోటిని ఎలా నడపాలి, పంచభూతాలను ఎలా నడపాలి, కర్మఫలాన్ని ఎలా అనుసంధానం చేయాలి ఇదంతా చూసే ఒక కంట్రోలర్ ఉన్నాడు, వాడే భగవంతుడు, ఆయనే ఈ సృష్టికి అధ్యక్షుడు, ఆయనకు తెలియకుండా ఏదీ జరగదు. ఇక్కడ అనేక శరీరాలు ఉన్నాయి, ఈ శరీరాలను చూసి, వారి గుణాలను చూసి వీరందరూ భిన్న భిన్నంగా ఉన్నారని మనం అనుకొంటున్నాము కాని లోపల మనందరిలో